

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 42012

гр. София, 20.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в закрито заседание на
двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ

като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ Гражданско дело
№ 20241110107696 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на ГЛАВА XIII ГПК (Общ исков процес)

Производството е образувано по искова молба с вх. № 44139/12.02.2024 г., уточнена с молба с вх. № 83101/13.03.2024 г., о т А. А. А., с ЕГН: ***** от *****, със съдебен адрес: *****-адв .А. М. срещу *****, с която е предявен отрицателен установителен иск **правна квалификация чл.439 ГПК**, с който се иска да се признае за установено признаете за установено, че А. А. А., с ЕГН: ***** не дължи на ***** сумата от **526.58 лв.** представляваща неизплатена главница по договор 200707100195 за издаване и обслужване на международна кредитна карта при промоционална програма „Cash bdck“, сключен на 21.08.2007 год. ведно със законната лихва за периода от 02.02.2012 год. до изплащане на вземането, договорна лихва в размер на **914.89 лв.** за периода от 19.09.2008 год. до 01.02.2012 год. и **28.83 лв.** държавна такса.

В исковата молба са изложени твърдения, че с определение постановено по ч.гр.д. 4902/12 год., СРС, 30-ти с-в, ищецът е осъден да заплати на ***** с правоприемник на *****, сумата от 526,58 лв. представляваща неизплатена главница по договор 200707100195 за издаване и обслужване на международна кредитна карта при промоционална програма „Cash bdck“, сключен на 21.08.2007 год. ведно със законната лихва за периода от 02.02.2012 год. до изплащане на вземането, договорна лихва в размер на 914,89 лв. за периода от 19.09.2008 год. до 01.02.2012 год. и 28,83 лв. държавна такса.

Твърди, че въз основа на влязлото в сила Определение е издаден изпълнителен лист и е образувано изпълнително на 19.04.2012 год. под № 3634/12 год. по описа на ЧСИ *****, на основание изп. лист от 23.03.2012 год.

Твърди се, че с Договор за цесия кредитора ***** на 30.06.2016 год. е продала дълга на ответника в настоящето производство – ***** , без да я уведоми. Сочи, че не е получила уведомление за извършената цесия, не са й представени доказателства. Твърди, че на 20.07.2016 год. ЧСИ ***** е конституирал като вискател по изпълнително дело ***** , без да уведоми ищеца.

Излага доводи, че още преди цесията от 30.06.2016 год. вземането на ***** е погасено по давност, тъй като за периода от образуване на изпълнителното дело на 19.04.2012 год. до 30.06.2014 год. продажба на дълга, кредиторът не е предприел никакви действия, и съгласно разпоредбата на чл.433 ал. 1 т.8 ГПК вземането се погасява по силата на закона.

Твърди, че при внимателен прочит и анализ на изпълнително дело № 3634/12 год. по описа на ЧСИ ***** , вискателят ***** не е поискала извършването на изпълнителни действия в продължение на две години - от датата на образуване на изпълнителното производство-19.04.2012 год. Ето защо, счита, че изпълнителното производство е прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. Всякакви действия след 03.05.2014 год. по отношение на кредитора са незаконосъобразни, тъй като прекратяването на изпълнителното производство е настъпило по силата на закона.

За прецизност сочи следното: На 23.12.2014 год. е погасила главницата в размер на 529 лв. чрез плащане по сметката на ***** . Във вноската бележка изрично е записано „погасяване на главница“. След погасяване на главницата на 23.12.2014 год. счита, че вземането на лихви съгласно разпоредбите на ЗЗД е погасено по давност - до 19.04.2015 год.

Твърди, че ***** е изпратила съобщение до ЧСИ ***** за вдигане на запора и ЧСИ е изпратил съобщение с изх.№ 16066/10.03.2015 год. за вдигане на запора. Счита, че вземането на ***** е погасено по давност към твърдяната цесия на ответника. Счита, че ***** е цедирала едно несъществуващо вземане.

Съгласно трайната практика на съда в хипотезата за прекратяване на изпълнителното производство началото на давностният срок за погасяване на вземането е от последното осъществено изпълнително действие, а не от

Твърди, че последното действие предприето от ответника е датата на образуване на изпълнителното дело. Към днешна дата са изминали повече от единадесет години, поради което твърди, че вземането е погасено по давност. Следва да се отбележи, че дори и след извършената цесия по твърдения на ***** на ***** на 30.06.2016 год. вземането е погасено по давност, тъй като не са предприети изпълнителни действия от страна на ответника. Счита, че претендираната лихва в размер на 914,89 лв. е недопустима, съгласно разпоредбите на нашето законодателство.

Излага подробни правни доводи за перемпцията и погасяването по давност и кога се прекъсва давността.

Моли съда да допуснете съдебно счетоводна експертиза (ССЧЕ), която

след като се запознае с изп. д. 3634/12 год. по описа на ЧСИ *****, ч.гр.д. 4902/12 год. по описа на СРС, да даде заключение постъпила ли е сумата от 529 лв. по сметката на ***** и да изчисли какъв е размера на лихвата съгласно разпоредбата на МС.

Моли да се изиска и приложите изп. д. 3634/12 год. по описа на ЧСИ *****.

Моли да се изиска и приложи ч.гр.д. 4902/12 год., СРС, 30-ти с-в.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид изложеното в молбата, материалите по делото, установи следното от фактическа и правна страна:

По представителната власт

Ищецът се представлява от адв. А. М. със съдебен адрес: *****, което пълномощно важи само за СРС (д.2 от делото).

Ответникът се представляват от юрисконсулти, на основание чл. 30 вр. чл.32, т.3 ГПК.

По държавната такса и освобождаването от държавна такса

Общата цена на исковете е 1472.30 лева. Защи́тава се интерес над 1250 лева, поради което разпоредбата на чл.72, ал.1 ГПК не се прилага. Върху всяка сума се начислява такса по чл.1 ТДТССГПК. Защи́тават се три интереса и всеки е под 1250.00 лева, поради което за всеки интерес се дължи държавна такса в размер на 50.00 лева, поради което общата държавна такса за иска е 150.00 лева. С молба с вх. № 83101/13.03.2024 г. ищецът внася таксата.

По редовността на ИМ

Съдът приема, че исквата молба съдържа всички реквизити по чл.127 и чл.128 ГПК. Следва да се извърши процедура по чл.131 ГПК.

Предварителни въпроси

Въпреки, че е предявен установителен иск, съдът служебно следва да прикани страните да уредят спора доброволно – чрез съдебна спогодба, медиация или друг алтернативен способ за доброволно решаване на спора или един от способите по ГПК – признаване на иска, признаване на факти, неприсъствено решение и др., като им укаже, че доброволното и извънсъдебно уреждане на отношенията е най - взаимноизгодният за тях начин за разрешаване на спора, както и че в открито съдебно заседание може да се сключи съдебна спогодба с изпълнителна сила и изчистване на спорните предмети, обстоятелства в претендираните суми. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, т.е. същата се определя върху 2 % от пазарната цена. Разноските по производството и по спогодбата остават върху страните, както са ги направили, ако друго не е уговорено.

С оглед принципа за процесуална икономия (чл.13 ГПК) съдът следва да прикани страните да използват Единния портал за електронно правосъдие

(ЕПЕП) и електронна поща за призоваване и размяна на книжа с оглед разпоредбите чл.44 ГПК и ЗЕДЕУУ и да се укаже на страните и техните процесуални представители, че при избор за призоваване и размяна на книжа по електронната поща се прилагат разпоредбите на чл.8 ЗЕДЕУУ, чл.41а ГПК, като удостоверяването на получаване от страните се извършва задължително с потвърждение от страните, че съобщението е получено (чл.44, ал.3, т.3 ГПК).

С оглед разпоредбата на чл.102з, ал.3 ГПК съдът следва да укаже на страните и техните процесуални представители, че ако изпращат до съда книжа, които следва да бъдат разменени до другите участници по делото, които не са заявили, че желаят да получат електронни изявление от съда и не са задължени да получават такива, следва да заплатят предварително такса на брой страници, определена с тарифата по чл.73, ал.3 ГПК, а именно 0,10 лева за всяка страница, а ако фотокопието е повече от 50 страници – за всяка следваща по 0.07 лева, на основание чл.23 ТДТССГПК.

Воден от горното, СЪДЪТ

РАЗПОРЕДИ:

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от исковата молба и приложенията към нея на ответника, на основание чл.131 ГПК.

УКАЗВА на ответника да подаде писмен отговор в **едномесечен срок от получаването**, със следното задължително съдържание:

1. посочване на съда и номера на делото;
2. името и адреса на ответника, както и на неговия законен представител или пълномощник, ако има такива;
3. становище по допустимостта и основателността на иска;
4. становище по обстоятелствата, на които се основава иска;
5. възраженията срещу иска и обстоятелствата, на които те се основават;
6. подпис на лицето, което подава молбата.

УКАЗВА на ответника, че с отговора на исковата молба ответникът е длъжен да посочи доказателствата и конкретните обстоятелства, които ще доказва с тях и да представи всички писмени доказателства, с които разполага, включително и да оспори истинността на представените с исковата молба писмени доказателства по чл. 193 ал. 1 ГПК.

УКАЗВА на ответника, че съгласно чл. 132 от ГПК към отговора на исковата молба, следва да бъдат представени: 1. пълномощно, когато отговорът се подава от пълномощник; 2. преписи от отговора и приложенията към него според броя на ищите.

УКАЗВА на ответника, че когато в установения срок не подаде писмен отговор, не вземе становище, не направи възражения, не оспори истинността на представен документ, не посочи доказателства, не представи писмени

доказателства или не упражни правата си по чл.211, ал.1 ГПК – да предяви насрещен иск, чл.212 ГПК – да предяви инцидентен иск и чл.219, ал.1 ГПК – да поиска привличане на трето лице - помагач, той губи възможността да направи това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

УКАЗВА на ответника, че ако не представи в срок отговор на исковата молба, не се яви и не изпрати представител в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска и съдът да постанови неприсъствено решение – чл.238 и чл.239 ГПК.

УКАЗВА на ответника възможността да ползва правна помощ, ако има необходимост и право на това.

ПРИКАНВА, на основание чл.145, ал.3 ГПК страните да уредят спора доброволно – чрез съдебна спогодба, медиация или друг алтернативен способ за доброволно решаване на спора, като им **УКАЗВА**, че доброволното и извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимноизгодният за тях начин за разрешаване на спора. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. Разноските по производството и по спогодбата остават върху страните, както са ги направили, ако друго не е уговорено.

УКАЗВА на страните, че ако желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес: <http://www.justice.government.bg>. Медиацията е платена услуга. Към Софийски районен съд работи Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждане на процедура по медиация, от която страните също могат да се възползват. Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите всеки работен ден от 9:00 до 17:00 часа от ***** на тел. 02/8955423 или на ел. адрес: spogodbi@src.justice.bg, както и в Центъра за спогодби и медиация на адрес: гр. С бул. „Цар Борис III ” № 54, ст. 204.

УКАЗВА на страните, че:

съгл. чл. 40 от ГПК (1) Страната, която живее или замине за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България. Същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) Когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици те трябва да бъдат предупредени от съда при връчване на първото съобщение.

Чл. 41. (1) (Доп. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) Страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Такова задължение има страната и когато тя е посочила електронен адрес за връчване. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на

страната.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) При неизпълнение на задължението по ал. 1, както и когато страната е посочила електронен адрес за връчване, но го е променила, без да уведоми съда, или е посочила неверен или несъществуващ адрес, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици страната трябва да бъде предупредена от съда при връчване на първото съобщение.

Чл. 41а. (Нов – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) (1) Когато връчването се извършва по [чл. 38, ал. 2](#), съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книжата, се смята за връчено в деня на изтеглянето му от адресата. В случай че съобщението не бъде изтеглено в 7-дневен срок от неговото изпращане, то се смята за връчено в първия ден след изтичането на срока за изтегляне.

(2) Когато връчването се извършва по [чл. 38, ал. 3](#) и [6](#), съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книжата, се смята за връчено в деня, в който адресатът е потвърдил получаването му. В случай че получаването не е потвърдено в 7-дневен срок от неговото изпращане, съобщението се връчва по общия ред.

Чл. 50. (1) Мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес.

(2) Ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

(3) Връчването на търговци и на юридически лица става в канцелариите им и може да се извърши на всеки служител или работник, който е съгласен да ги приеме. При удостоверяване на връчването връчителят посочва имената и длъжността на получателя.

(4) Когато връчителят не намери достъп до канцеларията или не намери някой, който е съгласен да получи съобщението, той заплева уведомление по [чл. 47, ал. 1](#). Второ уведомление не се заплева.

(5) (Нова – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) Връчването на кредитни и финансови институции, включително тези, извършващи събиране на вземания срещу потребители, на застрахователни и презастрахователни дружества и на търговци, които извършват доставка на енергия, газ или предоставяне на пощенски, електронни съобщителни или водоснабдителни и канализационни услуги, на нотариуси и частни съдебни изпълнители се извършва само по реда на [чл. 38, ал. 2](#) на посочен от тях електронен адрес.

ПРИКАНВА страните и техните процесуални представители, че с оглед принципа за процесуална икономия, да поискат достъп до настоящото дело в Единния портал за електронно правосъдие (ЕПЕП), както да представят изрично волеизявление за искане за призоваване и размяна на книжа по електронен път чрез ЕПЕП и електронна поща (e-mail, книжата и самото писмо следва да бъдат подписани с КЕП).

УКАЗВА на страните и техните процесуални представители, че при избор за призоваване и размяна на книжа по електронната поща се прилагат разпоредбите на чл.8 ЗЕДЕУУ, чл.41а ГПК, като удостоверяването на получаване от страните се извършва задължително с потвърждение от страните, че съобщението е получено (чл.44, ал.3, т.3 ГПК).

УКАЗВА на страните и техните процесуални представители, че ако изпращат до съда книжа, които следва да бъдат разменени до другите

участници по делото, които не са заявили, че желаят да получат електронни изявление от съда и не са задължени да получават такива, следва да заплатят предварително такса на брой страници, определена с тарифата по чл.73, ал.3 ГПК, а именно 0,10 лева за всяка страница, а ако фотокопието е повече от 50 страници – за всяка следваща по 0.07 лева, **на основание чл.102з, ал.3 ГПК вр. чл.23 ТДТССГПК, КАТО ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ** на указанията, съдът ще приеме, че липсва годно извършено процесуално действие.

ПРЕПИС от разпореждането да се връчи на ответника.

ДЕЛОТО да се докладва на съдия – докладчик при постъпване на книжа и след изтичане на срок.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____